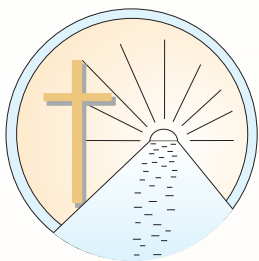

Sions Missionstidning

*Släkte efter släkte prisar dina verk och förkunnar dina väldiga gärningar.
Ditt majestäts härlighet och ära och dina underbara verk vill jag begrunda.
Dina väldiga gärningars makt ska man tala om, och din storhet ska jag förkunna.
(Ps. 145:4–6)*

BIBELORDET

*När jag inriktade mitt hjärta
på att förstå visheten
och såg den verksamhet som
pågår på jorden – varken dag
eller natt unnar man sig sömn
– då insåg jag att hela Guds
verk är sådant att människan
inte kan fatta det som sker
under solen.*

*För hur mycket människan
än strävar och utforskar det,
förstår hon det ändå inte.
Även om den vise säger sig
förstå det, kan han ändå inte
fatta det.*

Pred. 8:16–17

KATEKES

HUSTAVLA

För föräldrar

Ni fäder, reta inte upp era barn, utan fostra och förmana dem i Herren. (Ef 6:4)

Den som förleder en av dessa små som tror på mig, för honom vore det bättre att en kvarnsten hängdes om hans hals och han sänktes i havets djup. (Matt 18:6)

Gud upprättade ett vittnesbörd i Jakob och stiftade en lag i Israel, han påbjöd den för våra fäder, och de skulle kungöra den för sina barn. Så skulle det bli känt för ett kommande släkte, för barn som en gång skulle födas, och dessa skulle stå upp och berätta det för sina barn. (Ps 78:5, 6)

För barn

Ni barn, lyd era föräldrar i Herre, det är rätt och riktigt. Hedra din far och mor. Detta är det första budet som har ett löfte: för att det skall gå dig väl och du skall leva länge på jorden. (Ef 6:1-3)

Ni barn, lyd era föräldrar i allt, det är Herrens goda vilja. (Kol 3:20)

Sions Missionstidning

Nr 6-7 2020

Vår tids utmaningar	4	Ungdomssida: Psaltaren	16
Den dolde Guden	6	Flynängens bönehus.....	18
Var barmhärtig	8	Punsar bönehus	21
I Herrens tjänst	10	Trinitarisk själavård	24
Min Herre och min Gud.....	12	Rapport från hemlandsmissionen.....	26
Verksamheten i vänförsamlingarna i Ryssland ..	13	Radio LFF, sommarmöten, prenumerationer.....	27
Barnsida: Siffran två.....	14		

I denna ljuva sommartid
gå ut, min själ, och gläd dig vid
den store Gudens gåvor.
Se, härligt smyckad jorden står,
se hur för dig och mig hon får
så underbara håvor!

När jag hör lärkans morgonsång,
när fåglar kvittrar dagen lång
på ängar, berg och backar,
då kan jag icke tåga still.
Min Gud, så länge jag är till,
för livet jag dig tackar.

Liksom ett träd i sol och regn
så låt min själ i Andens hägn
få växa alla dagar
den sommar som av nåd jag får.
Gud, låt mig bära frukt i år,
den frukt som dig behagar.

Behåll mig till ditt paradiset,
och låt mig på de trognas vis
i dina gårdar grönska.
Låt mig få tjäna dig allen,
i trohet sann, i kärlek ren,
så vill jag mer ej önska.

Psb 534: 1, 4, 7, 8, Paul Gerhard (1653)

UTGIVARE

Laestadianernas
Fridsföreningars förbund r.f.

Ansvarig redaktör:

Vesa Pöyhtäri

Permosvängen 111

68600 Jakobstad

vesa.poyhtari@lff.fi

+358 44 2175410

Redaktionsråd:

Sven Sundström,

Susanna Östman,

Magnus Enlund

Layout:

Grafica Layout & Foto

Ulrica Wik

Tel. 050-536 7726

ulrica@grafica.fi

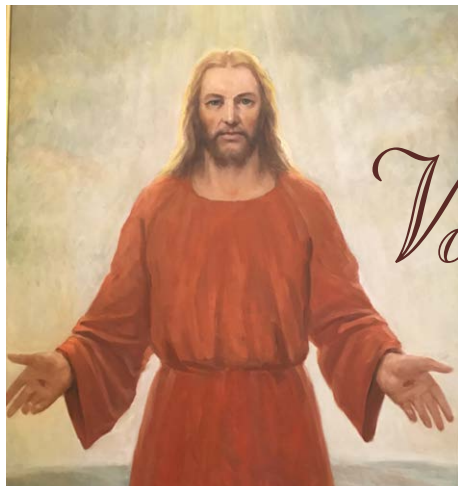
ISSN 1455-8882 (print)

ISSN 2490-0869 (web)

Tryck:

Forsberg Printed

Communication Oy Ab

Den Helige Andes verk i församlingen, del 2

Vår tids utmaningar

Vår tid frågar efter spontan, personlig och styrkande Andens verk i de kristna. Man vill lyfta fram den kristne som individ, som verkar intuitivt och hör i sitt innersta Andens uppmaning att göra saker och ting. Församlingen lämnar på sidospår.

Givetvis är det en god sak om en kristen har mod att verka och även kan verka självständigt. Men ännu bättre är det då när det förenas med den verksamhetsmodell enligt vilken den Helige Ande vill att vi skall verka. Den Helige Ande vill ha spontanitet, Gud har skapat i oss förmåga till intuition, men Han önskar att vi använder dessa i gemenskap med församlingen och med stöd av Guds ord. Tro och bekännelse är inte individens fria associationer, känslor och feeling utan en gåva till och genom församlingen. På samma gång är församlingen den Helige Andes arbetsverktyg, som ger den kontroll som vi alla behöver i vår bekännelse. När vi lever i församlingssamfund så har också vår vardagliga bekännelse en stadig grund. Evangeliets kraft ligger inte i förmågan att uppträda och framställa, utan i ordet som vi hört och lärt. Så enkelt är det.

Jesus lärde sina apostlar, genom den Helige Ande, att stöda sig på färdiga verksamhetsformer. Bönen Fader vår, som en grundmodell för vår bön är ingen spontan bön, utan en bön uttalad med bestämda inlärd ord. Efter

att vi bätt bönen Fader Vår är det naturligtvis bra att be med fria ord eller att till exempel använda Psaltarens bok som bön. Inte heller evangelieförkunnelsens innehåll är spontan, en evangelisk lära som föds i predikostunden. Evangeliet är ett av apostlarna inlärt evangelium från vilket det inte är lovligt att avvika eller tolka på nytt så att det strider mot dess ursprungliga avsikt eller tolkningsram. Det samma gäller för övriga frälsningsmedel som Gud har gett. Redan nattvardens instiftelseord och det korta dopformuläret styrde apostlarna inom nödvändiga ramar. Av allt det som vi i det föregående läst kan vi se, att Anden leder i de viktigaste punkterna till den modell som tidigare är given och är därför säker. Jesus är inte emot spontanitet och vill inte begränsa den, utan han vill styra den till att tjäna evangeliet. Det är bra att vi förmår vara spontana i vårt vittnesbörd, men på samma gång kallas vi att stöda oss stadigt på de ramar som Anden gett till sin församling.

Varför verkar Gud så här?

Litar inte Gud på vår uppriktighet och förmåga? Med ett ord sagt, nej. Det är svårt för oss att godkänna detta, ty vår tids människosyn är optimistisk. Mänskan är enligt egen uppfattning vis och begåvad. Bibelns människosyn är annorlunda. Mänskan är nog vis och begåvad i sin timliga verksamhet, men då vi flyttar över till det andliga området måste vi

inse att mänsklig visdom *"inte söker det som är Guds"*. Aposteln Petrus fick smärtsamt höra detta ord, när han, fastän han redan hade fått tron, började med hjälp av styrande av känslornas intuition ge råd åt Kristus (Matt.16:22-23). Det är av kärlek. Genom att ge en färdig verksamhetsmodell vill vår Herre försäkra människornas frälsning. I denna modell utför Gud själv allt som behövs för frälsningen. Herdarna och församlingen är hans arbetare. Och ännu mer. Han gav den Helige Ande att styra oss så att vi på nytt återvänder till det som Kristus i sitt ord har gett.

"Men när han kommer, sanningens Ande, skall han leda er till hela sanningen. Ty, det som han talar, är inte från honom själv; utan det som han hör, det talar han, och förkunnar för er om det tillkommande. Han skall förhärliga mig, ty han tar av mitt och förkunnar för eder" (Joh. 16:13-14).

Min kristna vän! Guds Helige Ande vill använda dig i sitt rikes arbete. Han vill att du är en flitig åhörare i din församling, att du deltar i ordets undervisning och lever i gemenskap med Guds nådegärningar. Då kan den Helige Ande använda dig som sitt vittne i din egen omgivning.

Vesa Pöyhtäri

HELGDAGAR

Treenighetssöndagen,
Joh 15:1–10, *Den dolde Guden*

Andra söndagen efter pingst,
Luk 12:13–21, *Förgängliga och oförgängliga skatter*

Midsommardagen
(Johannes Döparens dag),
Luk 1:57–66, *Vägröjaren*

Tredje söndagen efter Pingst,
Luk 19:1–10, *Kallelsen till Guds rike*

Fjärde söndagen efter Pingst,
Luk 15:11–32, *Förlorad och återfunnen*

Fente söndagen efter Pingst,
Joh 8:2–11, *Var barmhärtiga*

Apostladagen,
Matt 16:13–19, *I Herrens tjänst*

Sjunde söndagen efter Pingst,
Mark 10:17–27, *Kärlekens lag*

Kristi förklaringsdag,
Mark 9:2–8, *Kristus förhärligad*

Den dolde Guden Fadern Skaparen Jesus återlösaren och Anden heliggöraren

De här verserna är en kort del av det som Jesus talade i sitt långa avskedstal. Det är en mycket viktig del av hans undervisning. Jesus är ju som han själv säger: *"det sanna vinträdet och min Fader är vingårdsmannen"*. Här ser vi hur viktigt det är att förbli i vinträdet, eller med andra ord sagt att förbli i en sann och levande tro på Frälsaren Jesus. Det är här som själa fienden kommer med sina listiga angrepp. *"Ingalunda"* (1 Mos. 3), som är bekant ända från Adam och Eva genom ormens röst i paradiset. Den rösten upphör inte att förvilla människan heller i våra dagar. Vi måste med sorg konstatera att han lyckas allför många gånger. Därför är det så viktigt att förbli i det sanna vinträdet. Här kommer allvaret till oss alla när Jesus säger: *"om inte grenen bär god frukt så tager han bort den, också den gren som bär frukt rensar han, den vill han att den ska bära mera frukt"*.

Vi märker här hur viktigt det är att lägga bort synden ty den har sådana egenskaper att den tar bort frimodigheten och då är det svårt, om inte omöjligt, att verka för Guds rikes framgång som alla kristna behöver göra. Jesus vill att vi ska förbli i honom eller i ordet, ty det är ju han själv som är Ordet. Så vittnar också Joh. 1:14: *"Ordet vart kött och tog sin boning ibland oss"* o.s.v. När vi vill stå fast på Ordet, eller klippan, då är vi alltid på den säkra sidan. Läs gärna 1 Petr. 2:4-8.

Vi märker av vår text att Jesus upprepade gånger understryker vikten av att förbli i det sanna vinträdet, ty det är ju där igenom som grenarna får sin näring och kraft. Han säger

"Med hörande öron skolen i höra dock alls intet förstå och med seende ögon skolen i se dock inte alls förnimma"

här dyrbara ord: *"Ty mig förutan kunnen i intet göra"*. Alltså är vi helt beroende av honom; livets ursprung och källa. Här tar människan många gånger miste, hon vill veta och kunna så mycket själv.

Vad säger aposteln Paulus i Romarbrevet? *"Med hjärtats tro blir man rättfärdig och med munnens beaktelse bliver man salig"* (Rom. 10:10). Vi ser också väldigt tydligt av Jesus tal hur det går för oss som kristna om vi inte förbli i honom. En avbruten gren den torkar bort. Detta vet vi också från en naturlig gren, den måste få näring ifrån själva trädet. Lika viktigt är det för en kristen människa att hon får näring till den invärtes nya människan genom att lyssna till Guds ords predikan. *"Alltså kommer tron av predikan, men predikan i kraft av Kristi ord"* (Rom. 10:17). Läs ordet och framför allt tro ordet. Gå i bön till vår himmelske Fader i Jesu namn att han skulle bevara oss i en levande tron, så att det inte går som profeten Jesaja säger: *"Med hörande öron skolen i höra dock alls intet förstå och med seende ögon skolen i se dock inte alls förnimma"* (Jes. 6:9).

Jesus uppmanar oss allvarligt i denna text att förbli i Honom och i ordet. Han är ju själva ordet. *"I begynnelsen var Ordet och ordet var hos Gud, och ordet var Gud"* (Joh. 1:1). *"I det var liv och Livet var människornas ljus"* (Joh. 1:4). Må vi kära förbli i detta ljus. Då går vi inte vilse i denna onda och mörka tid som vi lever uti. Själafienden vill få oss att misströsta många gånger. Han vill tala otro till oss och han vill locka bort oss från denna levande tro.

Några ord till dig min unga vän som kanske läser dessa rader. Det var en gammal predikant som sa så här till unga kristna för länge sen: *"Om djävulen säger till dig att du ska fara uti världen och pröva dess lycka. Håll först en avskedsfest och berätta för dina kamrater vad du tänker göra."* Detta tillfälle kan bli en sådan fest som blir till välsignelse och återförening med de andra kristna vännerna. Så är det när Jesu försoningsblod och Jesu namn får verka. Läs 2 Tim. 3:14-15.

Jesus vill i vår text att vi förbliver som hans lärjungar och i denna fullkomliga kärlek. Han som gick den tunga vägen för oss syndare, han som var felfri, bar våra synder upp på korsets trä och försonade hela världens synd. Han lades i en grav men uppstod på tredje dagen enligt skrifterna. Till din och min rättfärdighet. Här har vi den sanna kärleken, den gudomliga.

Må vi älska honom så mycket att vi tror på honom och hans ord. Ja när vi misslyckas och faller i synd av olika slag må vi bedja om kraft av vår himmelske Fader i Jesu namn att orka stiga upp ifrån våra fall och synder! Gud är trofast som han lovat (1 Kor:19 och Rom 3:3).

När jag försöker nedtäckna dessa rader så lever vi i en söndrad värld av Coronasmittan som sprider sig som en löpeld. Ett Guds barn får dock vara trygg. Vi får leva av nåd i Den Treenige Gudens Faderns Sonens och Den Helige Andens namn. Amen.

Per-Erik Häggman

Var barmhärtig

Joh. 8: 2-11

Rubriken för femte söndagen efter pingst är: "Var barmhärtig".

Vad betyder det att vara barmhärtig? Synonymer till barmhärtig är medlidsam, förlåtande, nådig, mild, hjälpsam m.m. Vart och ett av dessa ord passar väldigt bra in på Jesus. I alla evangelier hittar vi många händelser där Jesus är i centrum och utövar just barmhärtighet. Han hjälpte och botade sjuka, förlät synder, han visade att nåd går före rätt. På något sätt så drogs han till olika människor som behövde hjälp, antingen med fysiska men eller med synder och olika typer av orena andar.

I betraktelsetexten ser vi ett exempel på Jesu barmhärtighet. De självgoda fariséerna och de skriftlärdade hade fått tag på en kvinna som hade begått äktenskapsbrott. Man kan fråga sig hur de hade kunnat hitta henne. Antagligen så sökte de mera efter andras synder än att se om sitt eget hus. Jesus undervisar på ett annat ställe om hur lätt det är att se

grandet i broderns öga och inte bli varse om bjälken i eget öga. Vi har alla orsak att be till Herren att han upplyser oss själva, att vi inser vårt behov av nåd och förlåtelse för vår egen del. Då vill vi bemöta våra medmänniskor med kärlek och inte med pekfinger.

Det positiva i att lärjungarna hade hittat denna kvinna var ju att de utan att veta om det själva förde fram henne till den stora Hjälparen. Jag tänker mig att dessa män representerade lagen och kvinnan nu var väl medveten om sin synd. Men vad gjorde Jesus? Började han ropa och skrika åt henne att nu är det kört, nu har du syndat och måste ta ditt straff. Nej, han satte sig ner och började skriva med fingret på marken. På något vis så svängde han på steken och fick männen att inse att inte heller de var syndfria. Den ena efter den andra lämnade platsen. Ingen vågade kasta den första stenen. När alla förutom kvinnan hade lämnat platsen, först då bemöter han henne med sin kärleksfulla blick, full av nåd och förlåtelse. Inte heller jag dömer dig, gå och synda inte mer.

*"Vem skall frälsa mig från denna dödens kropp?
Gud vare tack, Jesus Kristus
vår Herre"*

Precis såhär verkar Jesus ännu idag. Åt den som inser och ångrar sin synd ger han nåd och förlåtelse. En väldigt viktig sak i det här sammanhanget är Jesu sista ord. Gå, och synda inte mer. Det är samma uppmaning som gäller ännu idag åt oss alla. Vi får i tro ta emot den försoning som Jesus fullbordat och i glädje vandra vidare tillsammans med Herren. Vi har inte rättighet att medvetet synda mot våra medmänniskor eller mot Gud. Det budskapet har Jesus förmedlat mycket tydligt i den här texten men också på många andra ställen. Men ohjälpligt så är vi ändå syndare, precis som Paulus sade: "Det goda som jag vill det gör jag inte och det onda som jag inte vill det gör jag." Han fortsätter vidare: "Vem skall frälsa mig från denna dödens kropp? Gud vare tack, Jesus Kristus vår Herre" (Rom. 7:19-24). Därför uppmanas vi idag att vara barmhärtiga. I familjen, på jobbet, i församlingslivet, ja var vi än befinner oss. Vi får be till Jesus att vi skall kunna utstråla den barmhärtighet som Han visat oss genom sitt exempel.

Som avslutning läser vi Psaltaren, psalm 103:

"1 Lova Herren, min själ, ja, hela mitt inre skall prisa hans heliga namn!

2 Lova Herren, min själ, och glöm inte alla hans välgärningar,

3 han som förlåter dig alla dina synder och bota alla dina sjukdomar,

4 han som återlöser ditt liv från förgängelsen och kröner dig med nåd och barmhärtighet,

5 han som mättar ditt begär med sitt goda, så att du blir ung på nytt som en örn.

6 Herren handlar rättfärdigt och skaffar rätt åt alla förtryckta.

7 Han lät Mose veta sina vägar, Israels barn sina gärningar.

8 Barmhärtig och nådig är Herren, sen till vrede och stor i nåd.

9 Han går inte ständigt till rätta och vredgas inte för evigt.

10 Han handlar inte med oss efter våra synder och lönar oss inte efter våra missgärningar.

11 Ty så hög som himlen är över jorden, så väldig är hans nåd över dem som fruktar honom.

12 Så långt som öster är från väster låter han våra överträdelser vara från oss.

13 Som en far förbarmar sig över barnen, så förbarmar sig Herren över dem som fruktar honom.

14 Ty han vet hur vi är skapade, han tänker på att vi är stoft."

Guds Frid
Fredrik Snellman

I Herrens tjänst

Redan tidigt under medeltiden firades "apostlarna Petrus och Paulus dag" till minne av deras martyrdöd. Enligt traditionen dödades de under kejsare Neros förföljelse på 60-talet. Petrus blev korsfäst i Rom och senare blev Paulus blev halshuggen. De lät sig hellre avrättas än att förneka sin tro på Jesus och sin kärlek till den uppståndne och levande Frälsaren. Idag firas samtliga apostlar på denna dag och texterna för den här dagen handlar om apostlarnas kallelse och en lärjunges uppgifter. Jesus har gett också oss uppdraget och kallelsen att delta i hans verk här på jorden. Även vi kan känna oss ovärdiga och otillräckliga i den uppgiften men Han som har gett oss uppdraget har samtidigt lovat att han själv ska vara med oss i alla dagar intill tidens ände.

I vår text får vi läsa om när Jesus kallade några av sina första lärjungar. Det är Petrus

och bröderna Jakob och Johannes. De hade fiskat tillsammans vid Gennesarets sjö när Jesus steg i Simon Petrus båt för att undervisa folket från båten. När Jesus undervisat färdigt sa han till Petrus att han skulle åka ut på djupt vatten för att lägga ut näten till fångst. Petrus tyckte säkert att detta var en märklig begäran. Han och hans vänner var vana fiskare och tillsammans hade de fiskat hela natten utan att få något. Så kommer nu Jesus, som inte har någon bakgrund som fiskare, och talar om hur de ska fiska. Även om Jesu ord gick tvärt emot Petrus förnuft och erfarenhet som fiskare så gör han precis som Jesus säger. Resultatet blir en så stor mängd fisk så att näten håller på att gå sönder och båtarna är nära att sjunka. Petrus hör inte bara Jesu ord, utan handlar också efter dem. *"Den som därför hör dessa mina ord och handlar efter dem, han liknar en förståndig man som byggde sitt hus på klippan"* (Matt. 7:24).

"Den som därför hör dessa mina ord och handlar efter dem, han liknar en förståndig man som byggde sitt hus på klippan"

Petrus struntade i om folket på stranden skrattade åt honom när han la ut nät mitt på dagen för att fånga fisk på djupt vatten. Han ville lyda Jesu befallning, oberoende vad andra tyckte eller vad hans eget förnuft sa. Vi får också ställa oss frågan om vi är beredda att utan invändningar göra vad Jesus säger. När vi lever våra liv i Jesu efterföljd så finns det många tillfällen där andra människor kan skratta åt oss eller tycka att vi handlar märkligt. Världen har svårt att förstå att kristna till exempel väntar med sex och inte flyttar ihop innan äktenskapet eller att vi inte deltar i fester och evenemang som andra människor tycker hör till livets höjdpunkter. Människan har också lätt för att vilja använda sitt förnuft till att avgöra vilka delar av Guds ord som kan vara rimliga att följa idag. Men Simon Petrus exempel får vara en påminnelse för oss att vår tro på Jesus som vår ende frälsare också innebär att han får vara kung i våra liv.

I ett vanligt fiskerät så finns det maskor som medger att de små fiskarna kan slinka igenom. När det handlar om Guds ords nät, som kastas ut över världen, så kan man säga att det är tvärtom. De som är stora i sig själva slinker igenom men de förkrossade, små och fattiga fastnar i nådens nät. De som inte har något eget gott att komma med, syndare som har gått vilse som får, blir uppfångade i nätet. Det är Gud som fiskar genom sitt ord och sina tjänare och i arbetet som människofiskare får vi alla vara med. På hans uppdrag får också vi tala om Guds frälsande nåd genom vad han har gjort för oss. Du kanske inte känner att du har talets gåva och att du inte

vet vad du ska säga? När Andreas hade funnit Jesus sa han till sin bror Petrus: *"Vi har funnit Messias"* (Joh. 1:41). och så tog Andreas med sig Petrus till Jesus. Filippus som mötte Natanael sa: *"Kom och se"* (Joh. 1:46). Så enkelt gick det till då och lika enkelt kan det vara idag. Evangeliet kräver inte några uttänkta rekryteringskampanjer eller särskild marknadsföring. Att säga "kom och se" till en kollega, klasskamrat eller granne är ett bra sätt att föra människor till ordets hörande och till Jesus. Ibland klagar vi på att det är så få människor i kyrkan, men hur många har vi bjudit in? Petrus fick befallningen att fiska på djupt vatten och idag får du och jag fråga oss om vi fiskar på djupt vatten. För egen del kan det kännas som att fisket många gånger sker i utfiskade sjöar eller i akvarium. Det är lätt att tala om herren Jesus bland människor som redan tror men när jag möter andra människor så är jag alltför många gånger tyst om det som har med evigheten att göra. Jesus har gett alla hans efterföljare uppdraget att gå ut i hela världen och göra alla människor till hans lärjungar. I liknelsen om såningsmannen ser vi också att utsädet såddes ut överallt, inte bara där man kunde förvänta sig att säden skulle gro. Vi är fångade av Jesus i nådens nät. Fångade för att fånga andra människor. På hans uppdrag och med kraft från Honom får vi frimodigt gå ut i hela världen och vara med i arbetet för hans rikes utbredande. Fullt förtröstade på att hans levande ord i sig själv har kraft att skapa tro i människors hjärtan. Gud själv ger växten.

Mikael Fältros

Min Herre och min Gud!

Lärjungen Petrus blev mycket förskräckt av strålgansen från Jesus på förklaringsberget. Även Mose och Elia visade sig för lärjungarna och de samtalade med Jesus. Under tillståndet av förskräckelse kommer Petrus ändå med en beaktelse och vänder sig till Jesus: *"Rabbi, det är gott för oss att vara här"* (Mark.9:5). Fiskaren, den praktiske Petrus, vill föreviga det som han har fått uppleva. Han begär av Jesus att få börja bygga, både för Mose, Elia och för Jesus.

Händelsen påverkade Petrus och han bär med sig det som han upplevde genom livet. Petrus behöll inte heller sina känslor för sig själv. Han delade frikostigt med sig bland annat i ett av sina brev. Han såg det rent av som en plikt att vittna, då han genom Frälsaren Jesus Kristus fått en dyrbar tro.

Hurudan är då din tro min vän? Kanske du tycker att den inte är så häv. Det är inte så mycket att berätta om. Om du känner igen dig nu, så ber jag att du tar en liten paus. Sätt tidningen åt sidan. Slut dina ögon en kort stund och begrunda tron du äger. Sedan kan du fortsätta läsa.

Välkommen tillbaka! Hur kändes det?

Visst tror du på Jesus? Aposteln Petrus skriver att tron är en gåva erhållen från Gud och Frälsaren Jesus Kristus. Petrus till och med förliknar tron vid rättfärdigheten eller Jesus själv. Tron som vi ofta tycker att inte är så häv

är egentligen ett inbjudningskort till en evig gemenskap med Gud.

"Gemenskap med Gud!" Nu blir också jag rädd och får ta en paus mitt i skrivandet. Varför blev jag då rädd? Jag vet att Gud är helig och jag vet att jag har syndat och syndar dagligen i tankar, ord och gärningar. Jag är verkligen inte häv och kommer inte heller att bli det här på jorden. Nåja bästa läsare, nu sitter vi båda i samma båt. Ingen av oss är häv. Mänskligt sett är vi verkligen illa ute. Men det är just det som är poängen. Guds ord vittnar om att ingen människa är god inför Gud, alla har avfallit. *"Ingen rättfärdig finns, inte en enda... alla har avvikit, alla har blivit fördärvade"* (Rom. 3:10-12). Därför behöver vi tron på Herren Jesus, han som är sann Gud och sann människa. Jesus som är objektet för vår tro är fullkomlig. Och tron handlar ju om objektet och inte om oss själva. Jag tror att en del av Kristi förklaringsdags budskap är just detta. Vi inser vem Jesus är. Vi blir både förskräckta och glada då vi inser detta. Vi vill hålla fast vid Jesus och vi vill cementera upplevelsen av att se Jesus som den han verkligen är, sann Gud och sann människa och min frälsare.

Kära vänner, låt oss hålla fast vid tron på Jesus och det vi insett om oss själva. Då träffas vi en gång i härlighetens himmel.

Kristian Gädtnäs

Verksamheten i vänförsamlingarna i Ryssland

Från och med år 2014 har Flynängen haft i uppgift att vara stöd för Luga och Pihkova, två av Ingermanländska kyrkans församlingar i Ryssland. Vi besöker församlingarna två gånger per år. Tillsammans med dem delar vi tron på Jesus vår Frälsare och vi firar gudstjänst och nattvard tillsammans. Att stöda församlingarna innebär främst detta, som Paulus skriver till bröderna: *"Ty jag längtar efter att träffa er för att få dela med mig någon andlig gåva åt er, så att ni blir styrkta, jag menar: för att vi tillsammans skall få tröst ur vår gemensamma tro"* (Rom. 1:11-12). Vi stöder församlingarna Luga och Pihkova också ekonomiskt men även från dem kommer önskan om att få dela vittnesbörd med varandra.

I Luga har vi tillsammans med församlingens kyrkoherde och söndagsskollärare utvecklat och stött söndagsskolverksamheten. Vi har även haft möjlighet att ordna barnläger tillsammans med dem och det är något som vi hoppas kunna ordna fler gånger. Barnen i Luga är i olika åldrar och möjligheterna är många. Luga församling och prästen Igor Sherbaha brinner även för att hjälpa de utsatta, paperslösa och sjuka. I församlingen arbetar han med dem som kanske allra mest behöver få höra om och lära känna djupet av Guds kärlek och allt vad Han gjort för oss.

Ingermanländska kyrkan har ingen registrerad församling i Pihkova utan fungerar som ett registrerat Gudstjänstsamfund och består främst av äldre ingermanlänare. Under det senare året har även unga kommit till tro och blivit konfirmerade i Pihkova församling. I staden Pihkova finns ingen luthersk kyrka till förfogande för församlingen. Istället hyr man in sig i en katolsk kyrka för att fira Gudstjänst. Pihkova församling har även under en tid haft möjlighet att fira Gudstjänst i en luthersk kyrka i Petseri. Diakon Mikhail Nikulin är ansvarig för verksamheten. Vårt arbete med vänförsamlingarna bygger på Guds tanke om en gemensam Kristi kyrka och vi arbetar utifrån församlingarnas behov av stöd. Samarbetet med Ingermanländska kyrkan är av stor betydelse för oss.

Erika Snellman

Siffran två

Kommer ni ihåg att vi började med en serie om siffror? Förra gången läste vi om siffran 1; Gud är en. Vad kommer efter 1? Vet du det? Ja, det är inte så svårt, det är ju... 2!

Nu ska vi gå jättelångt bakåt i tiden. Över tre tusen år bakåt! Då hände något som handlar om siffran 2. Det ska jag berätta om nu:

För länge sedan levde en man som hette Mose. Mose fick en väldigt viktig uppgift bland Guds folk; Israels folk. Han var en ledare för dem och skulle föra dem till ett eget land, där de skulle få bo med sina familjer.

En dag, när de hade vandrat länge, länge, genom en varm, torr och sandig öken, sa Gud till Mose. "Gå upp på Sinaiberget". Det var ett jättehögt berg. Ingen annan fick gå upp på

berget, bara Mose. Så Mose gick upp på berget, steg för steg, högre och högre upp, tills han var på toppen av berget. Här hade han väldigt fin utsikt, han såg långt åt alla håll. Dit långt ner på marken väntade Israels folk på att han skulle komma ner tillbaka och fortsätta leda dem framåt.

När Mose var på berget talade Gud med honom och gav honom något. Vet du var Mose fick av Gud? Två tavlor av sten. Här kommer siffran som jag skulle berätta om. Mose fick två stentavlor, och på dem hade Gud skrivit de viktigaste reglerna åt människorna. På tavla nummer 1 stod det tre regler om hur människan skulle vara mot Gud. På tavla nummer 2 stod det 7 regler om hur människorna skulle göra mot varandra.

De här tavlorna var så viktiga för Israels folk att de lade dem i en kista av guld och bar med sig dem vart de än gick. Alla skulle lyda reglerna, som kallades "De tio budorden". Men sen märkte de att det var ganska svårt. Ingen av dem, inte ens deras ledare Mose, klarade av att hela tiden lyda reglerna.

1000 år senare!

Då levde en annan, ännu viktigare person. Jesus. Han hade kommit för att leva ett rent, perfekt liv, och uppfylla de tio budorden. Han sa såhär: Ni ska älska Gud mest av allt, och de andra människorna lika mycket som ni älskar er själva. Det här kallas "Det dubbla kärleksbudet", och Jesus sa att det är en sammanfattning av alla bud.

Du ska älska din Gud över allt annat, och din nästa så som dig själv.

Jesus levde ett perfekt, rent liv. Han klarade av att leva efter de tio budorden. Han dog, men

vann över döden. Därför behöver vi som tror på honom inte vara rädda, och inte gå runt och fundera på om vi lyckas lyda alla bud och regler som Gud har sagt. Jesus har fixat allt färdigt, han har gjort det istället för oss. Vi får lugnt och tryggt lita på att det som Jesus har gjort, det räcker.

Vi ber:

Gud, tack för att jag hela tiden får vara trygg i din hand.
Tack för Jesus, som vann över döden.
Tack för att jag inte behöver vara rädd, för du är med mig.
Hjälp mig att älska Gud och andra människor.
Hjälp mig att också älska mig själv, för du har ju skapat mig precis som jag är.

Eva Hagnäs

Psaltaren – en bön- och sångbok som används ännu idag

Bibelboken Psaltaren är en lång bok som är skriven av många olika författare och innehåller många tankar och idéer. Genom den kristna trons historia har Bibelns psalmer haft en viktig roll i församlingens liv. Psalmerna var redan i den tidiga urkyrkan viktiga för kristna i livets olika situationer, och den kan vara det för oss också.

Vad användes psalmerna till?

I judendomen hade psalmerna en egen plats i gudstjänsten och de användes under olika högtider. Hallel-psalmerna (tacksägelsepsalmer Ps 113–118) lästes exempelvis vid påskmåltiden och vid andra stora judiska högtider. Det kan vi också se i Nya testamentet när Jesus sjunger en tacksägelsepsalm vid påskmåltiden. (Mark 14:26). Läs t.ex. Ps 24 och försök att tänka på i vilken situation psalmen kan ha använts!

Psalmerna användes också i den tidiga kyrkan redan under apostlarnas tid. Paulus uppmanar de tidiga kristna så här: Låt Kristi ord rikligt bo hos er med all sin vishet. Undervisa och förmana varandra med psalmer, hymner och andliga sånger och sjung till Gud med tacksamhet i era hjärtan. (Kol 3:6) Här ser man att kristna sånger användes för undervisningen, och för att lovsjunga Gud. Att psalmer används i gudstjänstens liturgi ser vi

ännu idag. Vi får också använda Bibelns psalmer i vårt eget andaktsliv för att lära känna Gud och vad Han har gjort för vår skull!

Vad handlar psalmerna om?

Det finns mycket att säga om Psaltarens innehåll, och jag tänkte av vi, för enkelhetens skull, kan ta hjälp av Luther för att se vad Psaltaren undervisar. Luther delade in psalmerna i fem olika grupper: messianska, undervisnings-, tröst-, böne-, och tacksägelsepsalmer.

Ett exempel på en messiansk psalm är Ps 2, där det beskrivs hur Gud har insatt sin Smorde (Smorde=Messias). Han ska råda som en kung över hela världen. I Nya testamentet kan vi se att Jesus är denna kung. Genom sin död och uppståndelse har Jesus all makt i himlen och på jorden, och därför ska vi också gå ut göra alla folk till lärjungar (Matt 28:19). Undervisningspsalmerna lär om Guds lag och t.ex. varför man ska följa den (se t.ex. Ps 1, 19 och 119). Ps 1 beskriver hur den som förtröstar på Guds Ord är som ett träd, planterat vid vattenbäckar, vilket bär sin frukt i rätt tid och vars blad inte vissnar. (Ps 1:3) Tröst-, bön- och tacksägelsepsalmerna kan man kalla för "Församlingens liv med Gud". I dessa psalmer skriver författarna ärligt om hur det är att vandra och leva med Gud (se t.ex. Ps 32 och 139). Man får läsa om hur

David och andra ropar(!) på hjälp till Herren i farliga situationer, hur de får tröst genom Herrens Ord och löften, och tackar och prisar Gud för att Han är deras Skapare och Frälsare.

Psalmerna har mycket att ge oss idag!

Psalmerna har mycket att ge oss idag. Psalmerna uppmuntrar oss att vara ärliga i vårt andliga liv, vi behöver och kan inte dölja något för Herren. Vi kan läsa om hur en människa känner skuld, ångest, rädsla, glädje, tacksamhet och delaktighet. Ps 32 beskriver hur David upplevde det när han hade syndat: Dag och natt var din hand tung över mig. (Ps 32) För mig har det varit tröstande att se att också en Guds man som David upplever att synden är övermäktig och tung. Har du känt det på samma sätt? Men sedan berättar Ps 32 också om hur Gud är större än synden och våra känslor. David bekänner sina synder för Gud, och får förlåtelse! Gud kan vi alltid lita på, oberoende hur det känns! Han är vår räddare, alltid och i allt. Psalmerna kan vi alltså ta till hjälp om vi har svårt att hitta ord för våra känslor.

Psalmernas budskap om livet och vandringen med Herren kan sammanfattas med orden i Ps 32: "Herren är min herde, mig skall intet fattas". Det är både ett konstaterande och ett löfte. Bibeltexten konstaterar att det är Herren som är min herde, inte jag. Jag ska inte leda mig själv utan låta Herren leda mig. Men bibeltexten är också ett löfte som vi alltid får komma ihåg. Om du och jag har Herren som vår herde, har vi allt vi behöver. Då skall inget fattas oss. Vem har jag i himlen utom dig? Och har jag dig, söker jag inget på jorden. (Ps 73:25) Detta berättar också Ps 2 åt oss. Gud har redan insatt sin konung på Sions berg, Jesus Kristus, den gode Herden. Jesus Kristus är hela världens konung och han har all makt i himlen och på jorden. Han har lovat att vara med oss alla dagar intill tidens slut.

Richard Eklund

Anmälan till LFF:s skriftskola 2021

I samarbete med Larsmo församling fortsätter LFF sitt arbete med skriftskolan. Anmälningarna till skriftskolan 2021 tas emot via en länk på vår hemsida (<https://www.lff.fi/skriftskola/>). Vid anmälan behövs följande uppgifter: namn, personsignum, adress, matallergier, och föräldrarnas kontaktuppgifter (email, telefon). Sista anmälningsdag är 13.9.2020.

Skriftskolan 2021 startar hösten 2020 och fortsätter med träffar under vintern och våren 2021. I juli 2021 hålls skriftskoldagar i ett av de lokala bönehusen, och konfirmandläger på Pörkenäs. Konfirmationen hålls i slutet av lägerveckan. Exaktare tidtabeller och platser för träffarna, lägret och konfirmationen meddelas senare. Ta gärna kontakt med ungdomsarbetaren om det finns frågor (richard.eklund@lff.fi, 044 2861293)!

Den här informationen finns också på lff:s hemsida.

VÄLKOMMEN MED!

Flynnängens bönehus

Den breda fasaden på Flynnängens bönehus i Källby öppnar sig mot Industrivägen. De bågiga ingångarna på framsidan inbjuder de som bor i omnejden välkomna till Herrens hus. Den första advent 1991 invigde biskop Erik Vikström den äldre delen av bönehuset och han noterade i sitt invigningstal, att bönehuset har mycket låga trösklar. Det har alltid varit vår önskan, att trösklarna skulle vara så låga att även ovana gudstjänstbesökare skulle våga sig in och få del av gemenskapen och Guds ord.

Historik

Väckelsens vindar nådde vår nejd under slutet av 1800-talet. På den tiden samlades man i hemmen till så kallade stugsammankomster. Från 1920-talet finns skrivelser, som visar att predikanter hållit stugsammankomster i Källby. I början av 1930-talet började Otto Westmark verka som predikant i Källby. Han var skomakare och bosatt i en liten stuga på Lillkäll hemman. Från samma årtionde finns skrivelser som visar att sommarmöten åtminstone sporadiskt hållits i vår by vid Samlingshuset. Traditionen med stugsammankomster var stark i Källby och fortsatte under många årtionden, dock i form av ”symöten” som hölls i hemmen under vinterhalvåret varje onsdag kl. 19.30. Dessa symöten

besöktes av barn och vuxna, män och kvinnor, och förutom samvaro och kvinnornas handarbetande hölls alltid en predikan. På samma sätt hölls också söndagsskola i hemmen och alternerade mellan olika hem.

En egen förening bildas

År 1972 byggde Pedersöre församling en samlingslokal i Källby. Samma år bildades Källby fridsförening r.f. I och med bildande av en förening fick verksamheten fastare former. Det betydde att vi kunde hålla sammankomster regelbundet varje söndag kl. 15. Dessutom kunde vi till vår glädje märka att väckelsens folk från Lepplax började besöka våra sammankomster och de blev även föreningsmedlemmar. Samlingssalen i Källby rymde drygt hundra personer och Gud välsignade vår församling så att det år 1990 fanns 240 medlemmar över 18 år i vår förening. Därmed uppstod tanken på att bygga ett eget bönehus.

Ett eget bönehus

Sommaren 1990 sattes bönehusbygget igång efter noggrann planering och bön om ledning och Guds välsignelse. Bönehuset omfattade 470 m2 och hade en samlingssal för 300 personer samt ett serveringsutrymme och kök. Efter en byggtid på 1,5 år kunde vi inviga vårt eget bönehus år 1991. Jag kan säga att vi var

många som med obeskrivlig glädje och tacksamhet gick till detta nya Herrens hus. Gud har välsignat oss så rikligt, att knapp tjugo år senare var bönehuset för litet och efter sommarmötet 2009 startade vi igen en förstoring av bönehuset. Den 13 juni 2010 kunde vi inviga ett bönehus som omfattar 1010 m2 och har 600-850 sittplatser.

Verksamhet

Vår viktigaste verksamhet är att samlas runt Guds ord varje söndag kl. 15 och barnens söndagsskola kl. 11. För äldre barn i åldern 12-14 år har vi fredagsskola. I fredagsskolan kan vi lättare gå in på de utmaningar och frestelser som möter våra barn när de går i åk 7-9. Under vinterhalvåret ordnar vi bibelsamtal varannan onsdag kl. 19. Olika typer av tonårssamlingar och ungdomssamlingar ordnas också med jämna mellanrum. På samma sätt ordnas vuxenkvällar med ett kristet tema samt föräldramöten för söndagsskolbarnens föräldrar.

Sommarmötet den andra helgen i augusti är en tradition som funnits med enda sedan 1940-talets slut. Då samlas 3000-4000 personer för att dela gemenskapen kring Guds ord.

Vi har ett gott samarbete med den lokala kyrkoherden och varje år den andra advent är han inbjuden som talare, tillsammans med någon av våra egna talare, till vårt bönehus. Inför detta tillfälle delar vi ut lappar med inbjudan i postlådorna runt om i nejd. Dessutom har

vi, med kyrkoherdens goda bistånd, kunnat fira Herrens heliga nattvard i vårt eget bönehus vid olika tillfällen.

Eftersom vår förening byggt ett modernt bönehus i två etapper under relativt kort tid har behovet av pengar varit stort. Därför har vi alltid en basar i advent och en s.k. soppdag, vanligen i april. Under soppdagen, vanligtvis en lördag, samlas vi i bönehuset och äter lunch och umgås. Dessutom har vi olika typer av lotterier och försäljning samtidigt. På det sättet kan vi få in medel till bönehusets verksamhet.

Predikanter nu verksamma i Källby fridsförening är Rune Östman, Staffan Snellman, Kristian Gäddnäs, Fredrik Snellman och Torvald Hjulfors.

Lyktvandring

Inför advent ordnar vi lyktvandring i vår by. Detta sker fredagen före första advent och har pågått sedan 2001. Det innebär att skolan, förskolan, daghemmet, dagklubben och dagmammorna inbjuds till bönehuset. Starten sker kl. 8 på morgonen och barnen vandrar genom byn med lyktorna i händerna och sammanstrålar vid Flynnängens bönehus. Ungefär kl. 8.30 håller vi en adventsandakt i bönehuset, varefter barnen får saft och pepparkakor. Inbjudan till denna lyktvandring går ut till alla föräldrar, far- och morföräldrar och övriga intresserade. Vi har från bönehuset sida kunna glädja oss över att ett mycket stort antal

människor som kommer till bönehuset vid detta tillfälle är mera ovana bönehusbesökare. Vi vill även på det här sättet visa, att alla är varmt välkomna till vårt bönehus och att Guds underbara frälsning i Jesus Kristus bjuds ut åt alla som tar emot den i ånger och tro.

Verksamheten i Lepplax

Lepplax är en by i Pedersöre ca 6 km från Källby. Väckelsens medlemmar som bor där hör till Källby fridsförening (Flynnängen). I byn finns en bykyrka som drivs och ägs av en lokal bönehusförening. Pedersöre församling hyr den för sin verksamhet.

Ända sedan 1950-talet har församlingens söndagsskola varit verksam i byn. Genom åren har i huvudsak kvinnor från församlingen fungerat som lärare och barn från väckelsen har deltagit.

I mitten av 1980-talet började en återflyttning till hembyn av en ny generation familjer från väckelsen och även andra familjer fann sina drömhästar i Lepplax. Med inflyttningen ökade antalet barn i söndagsskolan och det behövdes flera söndagsskollärare.

I slutet på 1980-talet var det 40-50 barn i söndagsskolan och fyra lärare. Söndagsskolan hölls och hålls fortfarande tillsammans med Pedersöre församling och även barn som inte hör till väckelsen deltar. I dag består söndagsskolan av totalt ca 145 barn uppdelade i två åldersgrupper. De mindre barnen upp till 10 års ålder samlas på söndagar kl. 10.00 de

är ca 110 till antalet. Undervisningen är enkel och åldersanpassad. Flanellografen är ett omtyckt hjälpmedel som åskådliggör berättelser i bild.

De äldre barnen/ungdomarna i åldern 11-13 år (årkurs 5-7) samlas på fredagkvällar kl.18.00. Man sjunger tillsammans, som kantor fungerar något av barnen, lärarna undervisar om aktuella teman och man diskuterar tillsammans. Kvällen avslutas med kaffe och smörgås/bulla.

För att sköta söndagsskolundervisningen och ta hand om alla barn behövs det resurser. I dag sköts detta av fem män och fem kvinnor, alla från väckelsen, och man är alltid två ledare vid varje tillfälle.

I bykyrkan ordnas också lördagssamman- komster tre gånger per termin. Som talare kallas predikanter från nejdens föreningar. Kvällarna avslutas med kaffeservering och samvaro. Församlingen har också dagklubb- verksamhet, Häftis och mamma/barn sam- lingar. En gång i månaden samlas en grupp män till bibelkväll och kvinnorna till bibel och bön.

Torvald Hjulfors

Punsar bönehus

Gud, var mig nådig efter din godhet, utplåna mina överträdelser efter din stora barmhärtighet. Ps.51:3

Denna längtan till Guds närhet och barmhärtighet finns inneboende i människan genom den Guds Ande som Gud i skapelsen inblåste i människan. Många förnekar detta och förskjuter Gud och hans kallelse, men i grund och botten finns denna längtan inlagd i människan. Denna längtan har genom århundraden kommit till synes även i Esse-bygden. Redan på 1700-talet fick radikalpetismen ganska starkt fotfäste i Esse, vilket även senare påverkat väckelserörelsernas spridning på orten. Den pietistiska väckelsen i medlet av 1800-talet blev också stark genom de präster som då verkade i kapellförsamlingen i Esse. Pietisternas antal var ännu stort när laestadianismen, den evangeliska väckelsen och baptismen kom till Esse i början av 1870-talet.

Laestadianismen kom, via släktskapsband, till Esse från Karleby dit den kommit längs kusten från den svenska lappmarken. De första sammankomsterna hölls i gårdar i Ytteresse och många av de tidigare pietisterna anslöt sig till laestadianismen. Skaran av de troende växte och småningom blev gårdarna för trånga och man beslöt att bygga ett bönehus vid Punsar i Ytteresse. I februari 1909 köpte man en timrad byggnad i Evijärvi och forslade den med häst och släde till Ytteresse. Man anställde några timmermän som uppförde

huset och redan i juli hade man taklagsfest och i slutet av oktober hade man värme i bönehuset. Enligt kassaboksanteckningar hade man en större sammankomst domsöndagen den 21.11.1909 varför vi antar att bönehuset då tog i bruk. Under dryga 80 år tjänade bönehuset, med sina 170 m², sin uppgift innan det blev för trångt. Huset hade genomgått flera omändringar genom åren men då tomten inte medgav någon större utvidgning beslöts att flytta till ny tomt. Det nya bönehuset som finns vid Ytteressevägen 411 uppfördes 1995-1996. Bönehuset är 850 m² och rymmer 504 sittplatser. Det invigdes den 8.12.1996.

När ni samlas har var och en något att ge: en psalm, ett ord till undervisning, en uppenbarelse, ett tungotal, och en uttydning. Låt allt bli till uppbyggelse. 1. Kor.14:26

Söndagsammankomsten, som är tvåspråkig, är fortfarande det centrala i föreningens verksamhet. Sammankomsten hålls kl 14.00 varje söndag ifall ingen större samling hålls i närområdet. De fyra predikanter, Per-Erik Häggman, Anders Värnström, Jorma Pesämaa och Roger Pettersson som idag verkar i föreningen, predikar turvist vid dessa möten. En gång per månad ordnas helgsammankomster med samlingar lördag kl 19 och söndag kl 14 och 19. Vid dessa tillfällen medverkar oftast någon kallad predikant från annan ort. Predikningarna tolkas till finska eller svenska.

Jag skriver till er, barn: era synder är förlåtna för hans (Jesu) namns skull. 1. Joh. 2:12

Söndagsskola har ordnats i föreningens regi sedan 1961. Då var barnens antal ca 20 st. Med åren har skaran ökat och för närvarande är antalet ca 300. Söndagsskolan är numera uppdelad så att de yngsta barnen upp till åk. 5 samlas på söndag kl 10 och årskurserna 6 – 7 samlas tisdagar till "tisdagsskola" kl 19.

De höll troget fast vid apostlarnas lära och gemenskapen, vid brödsbrytelsen och bönerna. Apg.2:42

Symöten samlar de äldre damerna under vår- och höstterminen varje tisdag kl 13. Det är ca 15-20 damer som regelbundet samlas. Programmet består naturligtvis av vardagliga diskussioner men man sjunger också och någon läser någon betraktelse. Man avslutar alltid med sista versen av SS 311 "Min framtids dag". Min Herre Jesus, lär du mig att leva mera helt för dig den lilla tid jag har igen på vägen hem till himmelen! Vårterminen avslutas alltid med en måltid på något matställe i regionen. Ett litet lotteri ordnas även och medlen går till bönehusföreningens verksamhet. Par- eller föräldrakvällar har ordnats regelbundet ett par gånger per år under en lång tid. Det är någon som håller ett anförande i något aktuellt ämne och sedan följer diskussion. Ämnen som diskuterats har varit bl.a. berört barnuppföstran, hur vårda parrelationen, drogproblemen m.m. Mat- eller kaffeservering är också vanlig vid dessa tillfällen.

Och församlingen stärktes i tron, och antalet troende ökade för varje dag. Apg. 16:5

Bibelsamtal har under många år ordnats varannan vecka under vår- och höstterminen. För det mesta har det varit fråga om att gå igenom någon av bibelns böcker genom att läsa korta avsnitt och sedan diskutera runt dem. Denna vinter har behandlats församlingens kännetecken. Någon av predikanterna har haft en inledning och sedan har diskuterats utgående från olika bibelställen som berör det specifika ämnet.

Tonårssamlingar hålls varje fredag kväll i samråd med Flynnängens bönehus i Källby och samlingarna alternerar varannan vecka och samlar barn i åldern 13-16. Vid samlingarna finns också aktiviteter i form av spel och även korta andakter.

Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andens namn och lär dem att hålla allt vad jag har befällt er. Och se, jag är med er alla dagar intill tidens slut. Matt. 28:19-20

Föreningen har sedan början av 1990-talet varit aktivt med i missionsarbetet i Ingermanland och Karelen i Ryssland. Petroskoi församling är numera vår vänförsamling. Ralf Lindfors och Per-Erik Häggman har ända från början varit aktivt med i arbetet. Dit ordnas resor 2-3 gånger per år varvid predikanter medverkar i gudstjänster som ordnas i områdets kyrkor. Många yngre personer är involverade i arbetet. Församlingsmedlemmar från Petroskoi har också gäststat oss regelbundet.

Sommarmöten alterneras mellan Esse och Larsmo. I regel ordnas dessa andra veckoslutet i juli och samlar folk i tusental från flera

länder. Dessa möten hölls under ganska lång tid i Esse kyrka men sedan 1997 har de hållits i ett tält som rests i nära anslutning till bönehuset. Sommarmötet har ordnats i gott samarbete med Esse församling. De år när vi inte har sammamöte så brukar det ordnas ett höstmöte i bönehusert under ett veckoslut i oktober.

Regelbundet ordnas andaktstillfällen i åldrings- och pensionärshem i Esse och Purmo. Varje höst ordnas sammankomst i Vitsjö byahem samt i Bäckby skola en gång per termin.

Bär varandras bördor, så uppfyller ni Kristi lag. Gal. 6:2 Sammanhållningen i föreningen är mycket god. Också då det gäller praktiska saker ställer föreningsmedlemmarna upp. Även många unga deltar i praktiska uppgifter och talkotstillfällen.

Föreningen har även stödgrupp och krisgrupp som finns till förfogande då någon bland föreningsmedlemmarna av någon orsak kommit i svårigheter.

Anden och bruden säger: "Kom!" Och den som hör det må säga "Kom!" Och den som törstar må komma. Ja, den som vill, må ta emt livets vatten för intet. Upp. 22:17

Gud kallar alla till gemenskap med honom. All verksamhet som ordnas i föreningens regi strävar till att kalla alla som har en vilja och längtan att få del av Guds godhet och barmhärtighet, till en broderlig och nära gemenskap med Frälsaren Jesus Kristus. Likaså att de som redan satt sin fot på himlavägen att de skall få mat och näring av Guds ord för att orka ända fram till slutmålet i Himlen.

Från Punsar bönehusförenings sida hälsar vi alla hjärtligt välkomna att delta i vår verksamhet och kristna gemenskap. Mera information om bönehuset och verksamheten jämte kontaktuppgifter finns på LFF:s hemsida lff.fi

Jens Björkskog, Sture Enkvist, Torsten Lassfolk

Kollekt!

På grund av epidemin har inte kollekt uppburits för LFF:s arbete. För att vi skall kunna utföra arbetet behöver vi medel.

På sommaren hålls, om Gud så vill, barn- och skriftskolläger, tidningen utges och missionsarbete utförs genom radio- och internetutsändningar.

Större eller mindre gåvor mottages med tacksamhet.

"Var och en ska ge vad han har bestämt i sitt hjärta, inte med olust eller tvång, för Gud älskar en glad givare." (2 Kor. 9:7)

Kontonumret för "Där det behövs mest" FI36 5567 0720 0193 83 OKOYFIHH. Skriv text i textfältet.

Stödet används för familjearbete, barn- och ungdomsarbete, missionsarbete eller media-arbete.

LFF har insamlingstillstånd av polisstyrelsen för stöd av förbundets verksamhet i Finland och Ryssland. Tillståndsnummer RA/2018/1091, beviljat för tiden 1.1.2019-31.12.2021 i hela landet utom Åland.

Trinitarisk själavård

Boris Salo föreläste under vinterns självårdskurs om Trinitarisk självård under två kurstillfällen. Han lyfte fram Katekesen som grundverktyg för självården eftersom man där hittar den kristna synen på verkligheten och tillvaron. Där hittas också den kristna människosynen och därifrån får man den sunna livsorienteringen och livsprioriteringen.

Trosbekännelsen som vi får ta del av varje söndag när vi deltar i gudstjänsten består av tre trosartiklar. Den första trosartikeln talar om Gud som skaparen och den tangerar även ämnen som vetenskap, sociologi, psykologi, terapi, läkar- och sjukvård. Andra trosartikeln lyfter fram evangeliet i förkunnelsen samt vittnesbördet om Jesus Kristus. Tredje trosartikeln beskriver sakramenten, bikten, förbönen och nådegåvorna. Allt detta är Den Helige Andens verk.

Gud helar oss trinitariskt genom att vi är hans skapade, frälsande och helgande verk. En del av oss trivs i naturen, en del är skapta kreativa och andra är musikaliska. Någon tycker om att arbeta och få saker gjorda. Alla människor är i behov av nåd, upprättelse, förlåtelse och befrielse. Vi kan få förbön för inre helande och hitta gemenskapens helande funktion i våra liv.

Vår gudsbild påverkar allt. Den Treenige Guden är Fader, Son och Ande. Gud är kärlek och skapar livet och allt som är gott. Självården tar därför hela människan, hela livet och alla livsfrågor på allvar eftersom Gud vill livet. Gud gråter, skrattar, sörjer, lider, möjliggör och öppnar Guds rike. Han identifierar sig med nöden och har medlidande med oss. Likaså behöver självårdaren stå bredvid och visa medkänsla med sin klient. Självårdsattityden blir nåd och sanning. Gud delar livet. Guds konkreta närvaro och kraft blir en oerhörd resurs. Självårdaren är en del av Guds rikes förverkligande. Man kan säga att självårdaren håller Gud i ena handen och konfidenten i den andra. Gud helar livet.

*”En enda vind som blåser genom muren
ger hoppet liv, gör tystnaden till sång.
En enda ton som tränger genom larmet
är nog för den som väntar på besked”.*
(Eggehörn)

Kroppen är en helhet som består av kropp, själ och ande. Inte en ande som har en själ som bor i en kropp. Den trinitariska människosynen handlar om människans grundbehov. Därför bejakas kroppen och den fysiska hälsan, motionen, sexualiteten och olika gåvor som Gud gett oss. Därför bejakas också den

psykiska hälsan, våra känslor, vår vilja och vårt förstånd, liksom vårt behov av att vara älskade, accepterade, behövda och att höra ihop med någon. Den andliga hälsan med Gudsgemenskap och kärleken till nästan hör också hit. Vi människobarn är skapade och försonade. Vi är Andens tempel, Guds ande bor i oss. Målsättningen med oss är att vi ska bli hela Guds avbilder på nytt, att vi ska få en hel självbild, ett sunt självförtroende och en nådig självempati genom att både dåtid, nutid och framtid blir helade. Treenighetsläran finns alltså inte bara i Katekesen utan också i varje cell i vår kropp och får påverka hela vårt liv. Vi kan konstatera att alla behöver något att leva av, någon att leva med och någon att leva för.

En trinitarisk syn på verkligheten innebär att skapelsen är god, livet är viktigt och att livet har en mening. Till livets konsekvenser hör att livet är söndrigt och att allt i livet inte har en mening. Frälsningens konsekvens innebär att livet kan och en dag kommer att bli helt. Det kan bli en mening redan här och nu och en dag kommer det slutliga SHALOM då vi alla är framme. Vi kan konstatera att det inte finns en mening i allt men nog en orsak till allt. Gud gör inga misstag, men livet är fullt av misstag. Gud är rättvis, men livet är inte rättvist. Vi får tacka Gud i allt men vi behöver inte tvinga oss att tacka Gud för allt. Vi behöver inte ta allt ur Guds hand men vi får lägga allt i Guds hand. Ödestrons konsekvenser blir att vi lätt sätter lock på känslolivet och inte konfronterar sår eller synd som vi åsamkat oss. Självårdarens uppgift blir endast att ge hjälp att uthärda smärtan och ingen livsförändring eller kreativitet möjliggörs. Vi får fråga oss ”vad vill Gud tillsammans med oss göra av det som hänt?”

Buden visar när livets skyddsmekanismer går sönder. Guds bilden lyfts fram i 1:a och 2:a budet och i 3:e budet tas obalans mellan vila och arbete upp. I självårdssamtalen tar man av sig sin ”ryggsäck” och tittar vad som finns inuti den, både positiva och negativa saker. 4:e

budet handlar om det livsbagage vi har med oss från vår barndom och 5:e budet beskriver livsflykt eller destruktivitet p.g.a. att livet är jobbigt. Till sjätte budet hör äktenskapsproblem och problem med sexualiteten. Sjunde budet talar om förvaltarskap och ägande. Åttonde budet tar upp kommunikationens betydelse. De nionde och tionde buden handlar om olika beroenden och begär.

Vi borde stava på livsprioriteringen varje dag därför att det så lätt blir fel prioritering i våra liv. Gud borde vara den viktigaste biten i vårt liv – tummen. Därefter kommer make/maka, sedan ev. barn, efter det arbete och sist församling. Märk att t.ex. vänner och fritidsintressen inte alla ryms med bland de fem främsta livsprioriteringarna.

Fader vår kan användas i självården på tre sätt. 1. Be bönen Fader vår tillsammans. 2. Be utifrån bönen Fader vår. 3. Be till Fadern.

Första böneämnet är relationen mellan vår gudsbild och vår självbild/livssyn. Gud som en god far bekräftar kärleksidentiteten. Här behöver också avgudarna i livet komma fram. Andra böneämnet är att bönen om Guds vilja ger livshopp och att smärtan bejakas. Guds rike är möjligheternas rike och det uppstår en förväntan vad Gud vill göra och gör. Tredje böneämnet handlar om skillnaden mellan behov och begär. Fjärde böneämnet är sår och synd och deras botemedel. Femte böneämnet är kampen mot ondskans ”treenighet”: köttet, världen och den onde.

Vi får alltså förankra självården i urkyrkans Fader vår, trosbekännelse och de tio budorden och integrera det i de människomöten som vi får. Det gäller att hjälpa människan till en kärleksidentitet. Att finna vilan vid Guds fadershjärta.

Sammanställt av
Ann-Christin Snellman

Rapport från hemlandsmissionen

Fil. 4:4-7

Jag har med glädje och tacksamhet blivit kallad och antagit utmaningen att arbeta som verksamhetsledare för LFF:s utlandsmission och media. Jag ser en klar Guds ledning i processen hur jag blev vald samt hur Herren genom tidigare uppdrag förberett mig för detta arbete. Allra först vill jag rikta ett tack till er som tidigare har arbetat som verksamhetsledare och format hemlandsmissionen till vad den är i dag. Alla har satt sin egen prägel på den.

Stig-Erik Enkvist var LFF:s första heltidsanställda verksamhetsledare för LFF:s hemlandsmission och han avslutade sitt arbete i september 2019. Undertecknad började arbetet 21 oktober 2019. Efter den intensiva inskolningsperioden i slutet av år 2019 kunde jag planera vårterminen under vintern. Jag hade börjat få en viss rutin på arbetet med bokningar av andakter i vårdinrättningar samt predikningar under gudstjänster inom Borgå stift då Coronapandemin plötsligt förändrade det mesta här i världen. Alla planerade andakter och de flesta predikningar avbokades.

LFF hade i slutet av oktober ansökt om ny koncession, d.v.s. radieringstillstånd, från TrafiCom för Radio LFF. Flera stora aktörer hade också ansökt om tillstånd att få sända på 98.0 MHz. Tillståndet beviljades dock LFF med motiveringen: "LFF har en lång erfarenhet av radiosändningar och har genom sin verksamhet visat på förmåga att framgångsrikt kunna utöva radioverksamhet och man har en permanent och trogen lyssnarkrets i Jakobstadsområdet" (Statsrådets beslut). Tillståndet ger rättighet att sända 24/7 fram till 31.12.2029.

Nu hade vi plötsligt möjlighet att missionera trots att det mesta i samhället stannade. Detta får vi tacka Herren för. Det här

ledde till att LFF:s mediateam som består av alla fyra LFF:s anställda fick börja arbeta intensivt med radion. Tidigare har Radio LFF förutom helgsammankomster sänt andakter under ca 3 h/vecka. I skrivande stund är vi nu uppe i sändningar på 30 h/v. Vi har planer på att sända ytterligare 10 h/v, d.v.s. totalt 40 h/v. Radio LFF:s schema hittar du i den här tidningen samt på LFF:s hemsida.

Utöver radioarbetet blir det en hel del personliga samtal, en del konfidentiella samtal samt en hel del telefonsamtal som gör arbetet intressant och omväxlande.

I samarbete med Rauhan Sana planerar vi att till hösten ordna ett företagarseminarium för företagare/företagsledare med anknytning till LFF och Rauhan Sana. Det kommer att ordnas föreläsningar med aktuella teman ur kristet perspektiv. Närmare information ges i ett senare nummer av SM samt på www.lff.fi.

Vilka följderna av Coronapandemin blir vet ingen ännu med säkerhet. Endast att världen kommer att förändras. Som kristna har vi ändå den tryggheten att vi får lägga allt i Guds händer och instämma med orden i Sions Sånger nr. 171 av E. M. Bergqvist: "Jag har inga sorger i världen, ty Jesus har blivit min vän. Min framtid är lagd i Hans händer som jorden och himmelen styr."

Vi får också lita på alla Herrens löften som vi har i Bibeln, bl.a. "Vi vet att för den som älskar Gud samverkar allt till det bästa, för dem som är kallade efter hans beslut" (Rom. 8:28).

Per-Ole Hjulfors
LFF,
Verksamhetsledare
Hemlandsmission och media

RADIO LFF

(<https://www.lff.fi/radio-lff/>)

Helgsammankomster:

lö kl. 19.00, sö kl 14/15 och 18.

Repris må kl. 18

Andakter:

Ti och fre kl. 9.30 och 10.00

To kl. 18.00 och 18.30

Bibelundervisning och annat program:

må-fre kl 13-15 och 18-ca. 22

Lunchprogram:

må-to kl. 13.00 (repris kl. 19)

Vi läser-program:

må-to kl. 14.00

Undervisning:

ti och onsd kl. 18.00

Förbönsstund:

må kl. 19.00 (repris på onsd. kl. 19)

Engelska timmen:

må-onsd kl 20/21

Sommarmöten hålls i mån av möjlighet.

Följ myndigheternas information om pandemin, samt mötesarrangörers webbsidor.

5.-7.6. Pingstmöte/Helluntaiseurat, Bosund. (Bosund bönehusförening. LFF.fi)

10.-12.7. Sommarmöten i Larsmo / Kesäseurat arrangeras som ett webbmöte (Radio LFF och LFF.fi).

7.-9.8. Sommarmöte /Kesäseurat, Kållby. (Flynnängens bönehusförening. LFF.fi)

Prenumerationsavgiften för Sions Missionstidning

Finland 37 €, gåvoprenumeration 24 €

Sverige 390 kr, gåvoprenumeration 282 kr

Norge 370 kr, gåvoprenumeration 282 kr

Övriga 37 € + porto

Sions Jultidning ingår i prenumerationspriset.

LFF erbjuder tidningen gratis under ett år till nygifta par.

Prenumerationer och beställningar:

info@forsberg.info

Tel. +358 6 788 8800 kl. 8-16

Prenumerationer i Sverige:

Hans Rahkola, Piponsvägen 10,

95334 Haparanda

Tel. +46 9 2261041.

hans.rahkola@tele2.se

Prenumerationer i Norge:

Sara Olsen, Borraveien 17

9517 Alta

Tel +47 91165805

Adresskorrigeringar

info@forsberg.info

Obs. Flyttningsanmälan till Magistraten gäller enbart officiella instanser, inte tidningsprenumerationer.

Fakturerings

Antero Heikkilä

antero.heikkila@multi.fi

Tel. 0500 260 539

Taltidning

Sions Missionstidning finns även som taltidning på CD. Prenumerationspriset är detsamma som för papperstidningen.

Kontaktperson för taltidningen:

Vesa Pöyhtäri

Tel. 044-2175410

vesa.poyhtari@lff.fi

*Gör allt ni kan för att bevara Andens enhet genom fridens band:
en kropp och en Ande, liksom ni kallades till ett hopp vid er kallelse,
en Herre, en tro, ett dop, en Gud som är allas Far, han som är över alla,
genom alla och i alla.
(Ef 4:3–6)*